

לְמַעַן אֲתִי וְרַעֲי אֲדַבְרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ (תהלים קכב)

תְּפִלָּה עַל הָעֶרְבוּת בְּעֵד כָּל יוֹשְׁבֵי יִשְׂרָאֵל

רבון כל העולמים, אלהי כל הצדיקים והחסידים,
רחום וחנון, עזרת השבטים, אלהי ישראל, אלוה כל,

בעת שאני עומדת להדליק נרות שבת קדש ומבקשת רחמים עלי ועל ביתי,
חנני וזכני, שאתפלל בעד כל בית ישראל כולו, שנזכה כולנו לחיות זה עם
זה ברחמים ובערבות, בשלום ובאחדות בינינו.

וכשאני רואה מישהו שהוא בהיפוך גמור מדעתי, ונדמה שאי אפשר בשום
אופן להחזיק עמו בשלום, או כשאני רואה שני אנשים שהם שני הפכים
ממש, תשמרני שלא אומר שאי אפשר חלילה. רק אזכור שאדרבה, זהו
הערבות והשלום, להשתדל באהבת כל ישראל, ולדבר שלום בין שונים
והפכים, כמו שאתה יתברך עושה בין אש ומים, שמהם יחד, פרשת על
כולנו שמים.

ובעת שאני מדליקה נרות שבת קודש אלה, המאירים את ביתי, חנני
שאראה דרכם אורות כל בני ארצי. ויהיו בתיהם חביבים עלי כשלי, ומה
ששנוא עלי לא אעשה חס ושלום לזולתי, גם החולקים עלי והמצערים
אותי. ורחם על כל הדור הזה, והושיענו מן הצער ומן הצרות, שנישמר
מאד מאד, מן החורבן ומשנאת חינום, שלא שבנו לציון ועיר הקדש, אלא
על מנת להתקין ערבות ושלום בינינו ובין כל בריותיך.

כי אתה ה' טוב ומטיב. ותן בנו חיים ואריכות רוח להכיר זה את זה ולהיות
ערבים זה לזה. ותן לנו לב לאהבת ישראל, לראות במעלת כל ישראל, ולדבר
בעדנו ברכה ושלום. ועל ידי זה יהיה שלום על ישראל.

ה' עוֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.